

3. Pôstna nedeľa A

*Pane, daj mi takej vody,
aby som už nebola smädná. (Jn 4,15)*

Prvé čítanie

Kniha Exodus 17,3-7

Ľud bol smädný, lebo nebolo vody, a takto reptal proti Mojžišovi: "Načo si nás len vyviedol z Egypta? Aby si nás, naše deti a náš dobytok umoril smädnom?"
Mojžiš volal k Pánovi: "Čo si počnem s týmto ľudom? Málo chýba a ukameňuje ma."
Pán povedal Mojžišovi: "Kráčaj pred ľudom, zober so sebou niekoľko starších z Izraela. Do ruky si vezmi palicu, ktorou si udieral riekou a choď! Hľa, ja budem stáť pred tebou na skale Horebu; udrieš na skalu, vytryskne z nej voda a ľud sa napije."
Mojžiš tak urobil pred očami starších Izraela; a nazval to miesto Massa a Meríba pre hádku synov Izraela a pre to, že pokúšali Pána, keď vraveli: "Je Pán medzi nami alebo nie?"

Druhé čítanie

List Rimanom 5,1-2.5-8

Bratia a sestry, pretože sme ospravedlnení z viery, skrze nášho Pána Ježiša Krista žijeme v pokoji s Bohom. V ňom totiž máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej pevne stojíme, a chválime sa nádejou, že raz budeme mať účasť na Božej sláve.
A táto nádej nás nesklame, lebo v našich srdciach sa rozlieva Božia láska skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.
Kristus v určenom čase zomrel za nás bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Sotvaktó zomrie čo aj za spravodlivého; ešte tak za dobrodincu by sa niekto odhodlal zomrieť.
Boh však svoju lásku k nám dokazuje tak, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.

Evanjelium

Ján 4,5-15.19b-26.39a.40-42

Ježiš prišiel do samaritánskeho mesta menom Sychar neďaleko poľa, ktoré dal Jakub svojmu synovi Jozefovi; bola tam Jakubova studňa. Ježiš bol unavený z cesty a sadol si k studni. Bolo okolo poludnia.
Tu prišla istá Samaritánka po vodu. Ježiš jej povedal: "Daj sa mi napiť." Jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť potravu.
Samaritánka mu povedala: "Veď ty si Žid! Akože môžeš pýtať vodu odo mňa, od Samaritánky?" Židia sa totiž nestýkajú so Samaritánmi.
Ježiš jej odpovedal: "Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: 'Daj sa mi napiť,' ty by si jeho poprosila a on by ti dal živú vodu."
Žena mu povedala: "Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká, kde teda vezmeš živú vodu? Si azda väčší ako náš otec Jakub, ktorý nám dal túto studňu a pil z nej on sám i jeho synovia a jeho stáda?"

Ježiš jej odpovedal: "Každý, kto pije z tejto vody, zasa bude smädný. Ale kto bude piť z vody, ktorú mu ja dám, nebude nikdy smädný; ba voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života."

Žena mu povedala: "Pane, daj mi takúto vodu, aby som viac nebola smädná a nemusela sem chodiť čerpať! Vidím, že si prorok. Naši otcovia sa na tomto vrchu klaňali Bohu, a vy hovoríte, že Jeruzalem je to miesto, kde sa treba klaňať Bohu."

Ježiš jej odvetil: "Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme. Vy sa klaniate tomu, čo nepoznáte; my sa klaniame tomu, čo poznáme; lebo spása prichádza zo Židov. Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec chce takých ctiteľov. Boh je duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v Duchu a pravde."

Žena mu vravela: "Viem, že príde Mesiáš, to jest Kristus. Keď príde, on nám všetko zvestuje."

Ježiš jej povedal: "Rozprávaš sa s ním; ja som to."

Mnohí Samaritáni z toho mesta uverili v neho. A keď prišli k nemu, prosili ho, aby zostal u nich. I zostal tam dva dni. A ešte oveľa viac ich uverilo pre jeho slová. A žene povedali: "Už neveríme len pre tvoje slová, ale sami sme počuli a vieme, že toto je skutočne Spasiteľ sveta."

Na zamyslenie

Každý z nás pozná túto skúsenosť: s nadšením sa pustíme do dosiahnutia nových cieľov, so všetkou našou silou a vytrvalosťou, aby sme ich dosiahli – a potom sa na ceste objavia neočakávané prekážky, určité úseky cesty trvajú dlhšie ako sa očakávalo, musíme hľadať obchádzky, pretože priamo nedôjdeme ďalej, narastá v nás pocit, že sa nehýbeme z miesta, ba že dokonca stojíme opäť na začiatku. Potom sa dostaví prinajmenšom nespokojnosť, väčšinou je to však "frflanie" až zúrivosť a agresia alebo depresia. Neprekvapuje nás to, že v takýchto ťažkých fázach prichádza želanie po návrate k tomu pôvodnému, aj keď to bolo pravdepodobne horšie, možno dokonca ponížujúce, ale bol to prinajmenšom taký stav, taká situácia, ktorá umožňovala všetko zvládnuť.

Medzi nadšením na začiatku a dosiahnutím zaslúbeného cieľa objaví sa tam, kde prebiehajú trvalé procesy zmeny, takmer vždy obrovská cesta smädu. Smäd tak v doslovnom ako aj v prenesenom zmysle je obrazom pre vnímanie, že nám na našej ceste chýba to životne dôležité. Neutíšené, niekedy neutíšiteľné potreby nás unavujú a my nemôžeme často urobiť nič iné, ako tieto potreby vnímať, vydržať, vytrvať – a napriek všetkým prekážkam a nedostatkom nestratiť z očí veľkú cestu k oslobodeniu a prisľúbenia spojené s touto cestou. Ostáva výzva kráčať napriek všetkému ďalej po cestách púšte v našom živote a s trpezlivosťou a vytrvalosťou nachádzať tie kamene, z ktorých potom vyrazí pre život tak dôležitá voda.

Pravdepodobne aj Samaritánka, ktorá stretla Ježiša pri Jakubovej studni, poznala obdobia sucha a skúsenosti púšte. Z jej reakcie môžeme však vyčítať, že patrila k tým ľuďom, ktorí si uchovali sústredenosť, pozornosť pre tieto "vodu prinášajúce, darujúce kamene" v ich živote. Veľmi rýchlo spoznala šancu, ktorá sa v ten deň tak neočakávane v jej živote objavila. Bola to šanca utíšiť jej smäd po "večnom živote", po živote plnom spásy, slobody a plnosti.

Niekedy sú aj naše cesty neobyčajné ... Tam, kde by sme to možno najmenej očakávali, prihodia sa "náhody", ktoré sa neskoršie ukážu ako "vodu darujúce kamene", ako rozhodnutia prinášajúce životné zmeny v našich životoch. Na takýchto križovatkách sa môže objaviť celkom nová, neočakávaná možnosť nasmerovania.

My si síce môžeme voliť cestu, po ktorej pôjdeme, ale nemôžeme, ba ani nevieme predvídať ľudí a udalosti, s ktorými sa stretneme na tejto ceste. Tak je to dobre, pretože to nám dáva šancu ostávať otvoreným a pripraveným pre neočakávané, ale na druhej strane život prinášajúce a uzdravujúce stretnutia a prekvapenia, ktoré má život pre nás pripravené, a ktoré k nám volajú: "staň sa tým, tou, čím si už od začiatku!" To je tá voda života!

3. Pôstna nedel'a A

*Pane, daj mi takej vody,
aby som už nebola smädná. (Jn 4,15)*

Prvé čítanie

Kniha Exodus 17,3-7

Ľud bol smädný, lebo nebolo vody, a takto reptal proti Mojžišovi: "Načo si nás len vyviedol z Egypta? Aby si nás, naše deti a náš dobytok umoril smädnom?"
Mojžiš volal k Pánovi: "Čo si počnem s týmto ľudom? Málo chýba a ukameňuje ma."
Pán povedal Mojžišovi: "Kráčaj pred ľudom, zober so sebou niekoľko starších z Izraela. Do ruky si vezmi palicu, ktorou si udieral riekou a choď! Hľa, ja budem stáť pred tebou na skale Horebu; udrieš na skalu, vytryskne z nej voda a ľud sa napije."
Mojžiš tak urobil pred očami starších Izraela; a nazval to miesto Massa a Meríba pre hádku synov Izraela a pre to, že pokúšali Pána, keď vraceli: "Je Pán medzi nami alebo nie?"

Druhé čítanie

List Rimanom 5,1-2.5-8

Bratia a sestry, pretože sme ospravedlnení z viery, skrze nášho Pána Ježiša Krista žijeme v pokoji s Bohom. V ňom totiž máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej pevne stojíme, a chválime sa nádejou, že raz budeme mať účasť na Božej sláve.
A táto nádej nás nesklame, lebo v našich srdciach sa rozlieva Božia láska skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.
Kristus v určenom čase zomrel za nás bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Sotvakto zomrie čo aj za spravodlivého; ešte tak za dobrodincu by sa niekto odhodlal zomrieť.
Boh však svoju lásku k nám dokazuje tak, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.

Evanjelium

Ján 4,5-42

Ježiš prišiel do samaritánskeho mesta menom Sychar ned'aleko poľa, ktoré dal Jakub svojmu synovi Jozefovi; bola tam Jakubova studňa. Ježiš bol unavený z cesty a sadol si k studni. Bolo okolo poludnia. Tu prišla istá Samaritánka po vodu. Ježiš jej povedal: "Daj sa mi napiť." Jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť potravu.
Samaritánka mu povedala: "Veď ty si Žid! Akože môžeš pýtať vodu odo mňa, od Samaritánky?" Židia sa totiž nestýkajú so Samaritánmi.
Ježiš jej odpovedal: "Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: 'Daj sa mi napiť,' ty by si jeho poprosila a on by ti dal živú vodu."
Žena mu povedala: "Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká, kde teda vezmeš živú vodu? Si azda väčší ako náš otec Jakub, ktorý nám dal túto studňu a pil z nej on sám i jeho synovia a jeho stáda?"
Ježiš jej odpovedal: "Každý, kto pije z tejto vody, zasa bude smädný. Ale kto bude piť z vody, ktorú mu ja dám, nebude nikdy smädný; ba voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života."
Žena mu povedala: "Pane, daj mi takúto vodu, aby som viac nebola smädná a nemusela sem chodiť čerpať!"
Povedal jej: "Choď, zavolaj svojho muža a príď sem!"
Žena mu odpovedala: "Nemám muža."
Ježiš jej povedal: "Dobre si povedala: Nemám muža. Mala si totiž piatich mužov a ten, ktorého máš teraz, nie je tvojím mužom. Správne si to povedala."
Žena mu vracala: "Pane, vidím, že si prorok. Naši otcovia sa na tomto vrchu klaiňali Bohu, a vy hovoríte, že Jeruzalem je to miesto, kde sa treba klaňať Bohu."

Ježiš jej odvetil: "Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme. Vy sa klaniate tomu, čo nepoznáte; my sa klaníme tomu, čo poznáme; lebo spása prichádza zo Židov. Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctiteľia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec chce takých ctiteľov. Boh je duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v Duchu a pravde."

Žena mu vravela: "Viem, že príde Mesiáš, to jest Kristus. Keď príde, on nám všetko zvestuje."

Ježiš jej povedal: "Rozprávaš sa s ním; ja som to."

Vtom prišli jeho učeníci a divili sa, že sa rozpráva so ženou. No nikto nepovedal: "Čo chceš od nej?" alebo: "O čom s ňou hovoríš?" Žena nechala svoj džbán, odišla do mesta a povedala ľuďom: "Podďte pozrieť človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila. Nebude to Kristus?" Vyšli teda z mesta a šli k nemu.

Medzitým ho učeníci prosili: "Rabbi, jedz!"

On im však povedal: "Ja mám pokrm, ktorý vy nepoznáte." Učeníci si medzi sebou hovorili: "Vari mu niekto doniesol jest?"

Ježiš im povedal: "Mojím pokrmom je plniť vôľu Toho, ktorý ma poslal, a dokončiť jeho dielo.

Nevravíte sami: 'Ešte štyri mesiace a bude žatva?' Hľa, hovorím vám: Zdvihnite oči a pozrite sa na polia, už sú biele na žatvu! Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, a raduje sa rozsievateľ aj žnec. Tu sa potvrdzuje príslovie: Jeden rozsieva a druhý žne. Ja som vás poslal žať ta, kde ste nepracovali. Iní sa namáhali a vy žnete plody ich práce."

Mnohí Samaritáni z toho mesta uverili v neho pre slovo ženy, ktorá svedčila: "Povedal mi všetko, čo som porobila." A keď Samaritáni prišli k nemu, prosili ho, aby zostal u nich. I zostal tam dva dni. A ešte oveľa viac ich uverilo pre jeho slová. A ženy povedali: "Už neveríme len pre tvoje slová, ale sami sme počuli a vieme, že toto je skutočne Spasiteľ sveta."

Na zamyslenie

Každý z nás pozná túto skúsenosť: s nadšením sa pustíme do dosiahnutia nových cieľov, so všetkou našou silou a vytrvalosťou, aby sme ich dosiahli – a potom sa na ceste objaví neočakávané prekážky, určité úseky cesty trvajú dlhšie ako sa očakávalo, musíme hľadať obchádzky, pretože priamo nedôjdeme ďalej, narastá v nás pocit, že sa nehýbeme z miesta, ba že dokonca stojíme opäť na začiatku. Potom sa dostaví prinajmenšom nespokojnosť, väčšinou je to však "frflanie" až zúrivosť a agresia alebo depresia. Neprekvapuje nás to, že v takýchto ťažkých fázach prichádza želanie po návrate k tomu pôvodnému, aj keď to bolo pravdepodobne horšie, možno dokonca ponížujúce, ale bol to prinajmenšom taký stav, taká situácia, ktorá umožňovala všetko zvládnuť.

Medzi nadšením na začiatku a dosiahnutím zaslúbeného cieľa objaví sa tam, kde prebiehajú trvalé procesy zmeny, takmer vždy obrovská cesta smädu. Smäd tak v doslovnom ako aj v prenesenom zmysle je obrazom pre vnímanie, že nám na našej ceste chýba to životne dôležité. Neutíšené, niekedy neutišiteľné potreby nás unavujú a my nemôžeme často urobiť nič iné, ako tieto potreby vnímať, vydržať, vytrvať – a napriek všetkým prekážkam a nedostatkom nestratiť z očí veľkú cestu k oslobodeniu a prisľúbenia spojené s touto cestou. Ostáva výzva kráčať napriek všetkému ďalej po cestách púšte v našom živote a s trpezlivosťou a vytrvalosťou nachádzať tie kamene, z ktorých potom vyrazí pre život tak dôležitá voda.

Pravdepodobne aj Samaritánka, ktorá stretla Ježiša pri Jakubovej studni, poznala obdobia sucha a skúsenosti púšte. Z jej reakcie môžeme však vyčítať, že patrila k tým ľuďom, ktorí si uchovali sústredenosť, pozornosť pre tieto "vodu prinášajúce, darujúce kamene" v ich živote. Veľmi rýchlo spoznala šancu, ktorá sa v ten deň tak neočakávane v jej živote objavila. Bola to šanca utíšiť jej smäd po "večnom živote", po živote plnom spásy, slobody a plnosti.

Niekedy sú aj naše cesty neobyčajné ... Tam, kde by sme to možno najmenej očakávali, prihodia sa "náhody", ktoré sa neskoršie ukážu ako "vodu darujúce kamene", ako rozhodnutia prinášajúce životné zmeny v našich životoch. Na takýchto križovatkách sa môže objaviť celkom nová, neočakávaná možnosť nasmerovania.

My si síce môžeme voliť cestu, po ktorej pôjdeme, ale nemôžeme, ba ani nevieme predvídať ľudí a udalosti, s ktorými sa stretne na tejto ceste. Tak je to dobre, pretože to nám dáva šancu ostávať otvoreným a pripraveným pre neočakávané, ale na druhej strane život prinášajúce a uzdravujúce stretnutia a prekvapenia, ktoré má život pre nás pripravené, a ktoré k nám volajú: "staň sa tým, tou, čím si už od začiatku!" To je tá voda života!